

de TERSCHELLINGER®

de krant van het eiland

Walk of Grief officieel geopend onder de stralende zon: “Vijf dagen op pad met je verlies”

De aanwezigen bij de opening van Walk of Grief starten hun wandeling naar zee vanaf Arjensduin

Arjan Berkhuisen en Anemoon Elzinga

Op zaterdagmiddag 1 maart werd het rouwpad Walk of Grief – een 75 kilometer lange pelgrimstocht door de natuur van Terschelling – officieel geopend bij het meertje van Hee. De datum 1 maart is door de initiatiefnemers Arjan Berkhuisen en Anemoon Elzinga niet zomaar gekozen. Op deze dag is hun zoon Mees vier jaar geleden op zestienjarige leeftijd overleden. “De Walk of Grief openen op de sterfdag van Mees kon voor ons bijna niet anders, omdat zijn dood de aanleiding was om dit rouwpad te creëren”, vertelde Anemoon tijdens de opening.

Alsof het zo moest zijn, stond juist op deze dag een stralende zon aan een strakblauwe hemel. Terwijl de zonnestralen schitterden in het water, verzamelden alle genodigden zich aan de noordkant van het duinmeertje. De groep van ruim 150 aanwezigen werden door Arjan en Anemoon verwelkomd met koffie, thee, limonade en versgebakken pofkes van Flang en Bart Cupido. Tegen 14.30 uur verzamelde iedereen zich in de stretchtent naast het water, samen met theatermaker Tjerk Ridder en schrijfster Babet te Winkel. Tjerk zong zijn nummer ‘Laat me lopen’ en Babet – het gezicht achter o.a. Verlieskunst – las teksten voor die zij heeft geschreven voor de wandelgids van de Walk of Grief.

Lees verder op pagina 4

Verlof binnen het
onderwijs:
tijd voor verandering
pagina 7

Afschaffing vrijstelling
toeristenbelasting wordt
wellicht heroverwogen
pagina 10

Terschellinger
footprint
op de maan geland
pagina 19

Opening Walk of Grief

Vervolg van de voorpagina

Met je verlies op pad

Hierna schoven Arjan en Anemoon bij Tjerk aan om te vertellen over hun initiatief. "De Walk of Grief is een pelgrimstocht van 75 kilometer verdeeld over vijf dagen waarmee je eigenlijk op pad gaat met je verlies", legde Arjan uit. "Omdat je van je verlies niet weg kunt lopen, wilden wij onszelf aanmoedigen om hiermee op pad te gaan. Wij merkten al gauw dat wandelen door de natuur ons enorm helpt bij het dragen van verlies."

In beweging

Het ontstaans- en maakproces van deze pelgrimstocht heeft ongeveer twee jaar in beslag genomen. Het zaadje ervoor werd vier jaar geleden al geplant bij Arjan en Anemoon na het overlijden van hun zoon, vertelde Anemoon. "Tijdens de uitvaart van Mees hebben we eigenlijk de eerste stappen al gezet van het rouwpad. Als je rouwt, dan lukt soms gewoon niet zoveel omdat je gewond bent. Maar wat ons wel lukte was om een stap te zetten, en nog een stap en nog een stap. Op een gegeven moment kom je in een ritme, in beweging blijven in de natuur hielp ons. Zodoende ontstond bij ons het idee om een pelgrimstocht gericht op rouw te ontwikkelen, omdat wij die in onze zoektocht niet konden vinden."

Anemoon en Arjan onthullen samen de wandelbox

Gezamenlijk

Gaandeweg kreeg hun idee steeds meer vorm. Aan elk detail werd gedacht en zo werd de wandelroute van begin tot eind uitgestippeld. Arjan: "Deze tocht is in de loop van de tijd gegroeid. Gaandeweg hebben zich er steeds meer mensen bij aangesloten om het samen met ons te ontwikkelen. We hebben ontelbare mooie gesprekken gevoerd. Alle informatie hebben we hieruit opgezogen en daaruit is de Walk of Grief met de bijbehorende wandelbox ontstaan. Dit rouwpad is echt gezamenlijk ontstaan en is dus van ons allemaal."

Een eigen weg

Met het ontstaan van de Walk of Grief is een gelijknamige stichting opgericht met Oeds Bijsma als voorzitter. "Rouw is heel individueel, het is echt persoonlijk en zit in de mens zelf", sprak hij. "Ik kwam een Engelse tekst tegen die ik heel toepasselijk vond: 'Do not go where the path may lead, go instead where there is no path and leave a trail.'"

Arjan en Anemoon, precies dat hebben jullie ook gedaan in jullie rouw. Jullie hebben hier een eigen weg in gevonden. Jullie zetten stappen waarmee je een pad hebt gemaakt voor ons en anderen met rouw."

Oranje muts

Hierna was het tijd om de eerste editie van de wandelbox Walk of Grief, met hierin de wandelgids, een struinkistje, een insigne en een verlieskaart, officieel te onthullen. Deze box zat verstopt onder een oranje muts. Anemoon legde uit waarom: "Dit is speciaal voor Isabelle la Poutré, die de prachtige foto's heeft gemaakt in de wandelgids. We kregen voor de fotoshoot namelijk kledingvoorschriften omdat deze kleur het heel goed doet in het landschap. En dat zie je ook terug in de foto's. Omdat deze oranje muts overal terugkomt in de wandelgids en online, vonden we het toepasselijk hiermee de onthulling te doen." Met een glimlach voegde Anemoon toe: "Het voelt bijna als een geboorte, dus ik wil er eigenlijk een Lion King-moment van maken." Dat gezegd hebbende hield Anemoon de in de oranje muts gehulde wandelbox omhoog en trok Arjan – onder een daverend applaus – de muts eraf.

Ezel Lodewijk

Hierna gaven Arjan en Anemoon een korte uitleg over de inhoud van de wandelbox. Ook las Babet te Winkel een tekst voor uit de wandelgids, over het boompje op Arjensduin – tevens het logo van de Walk of Grief – en Sytze Pruiksma, componist en geluidskunstenaar, en Tjerk Ridder lieten muziek horen. Tijdens dit

muzikale intermezzo werden alle aanwezigen uitgenodigd een verlieskaart in te vullen waarmee kon worden aangegeven met welk verlies je straks op pad gaat. Al deze ingevulde kaarten werden, samen met de eerste editie van de wandelbox Walk of Grief, in de rugzak van Mees gestopt, die op de rug van de ezel Lodewijk werd gebonden. Tjerk vertelde dat hij met deze ezel in drie maanden tijd het Martinuspad heeft gelopen, een pelgrimsroute van 1234 kilometer van Parijs naar de Martinikerk in Groningen.

Van Hee naar West aan Zee

Om 15.30 uur openden alle genodigden, met ezel Lodewijk voorop, de Walk of Grief, door gezamenlijk een samengesteld stuk van het rouwpad te lopen. Anemoon: "Ik vind het heel tof dat juist een ezel de Walk of Grief opent. Sommige mensen vragen de burgemeester, en wij vragen het aan Lodewijk." Vanaf het meertje van Hee liep het gezelschap een route van een uur en een kwartier door de duinen naar West aan Zee. Met het prachtige weer van die dag, leverde dat fraaie beelden op waar iedereen zichtbaar van genoot. Aangekomen op het strand werd afscheid genomen van Tjerk en Lodewijk, die samen doorliepen naar de Brandaris, het startpunt van de Walk of Grief. Bij de Brandaris werden alle verlieskaarten symbolisch gepost en de eerste editie van de Wandelbox Walk of Grief afgeleverd. De achterblijvers liepen naar het strandpaviljoen West aan Zee voor een afsluitende borrel en om samen met Arjan en Anemoon het glas te heffen. Uiteraard was hier ook de wandelbox te koop. Ter gelegenheid van de opening voor een eenmalige gereduceerde prijs, waar veel mensen gebruik van maakten.

Wandelbox

Wil je ook de wandelbox Walk of Grief aanschaffen en deze bijzondere pelgrimsroute op Terschelling lopen? Dat kan bij de VVV Terschelling op West of online via www.walkofgrief.nl/bestellen. De verlieskaarten die zijn geschreven tijdens de opening, zijn – voor wie dat heeft aangegeven – straks terug te vinden op de website van de Walk of Grief, in de 'Wall of Grief'. [FV]

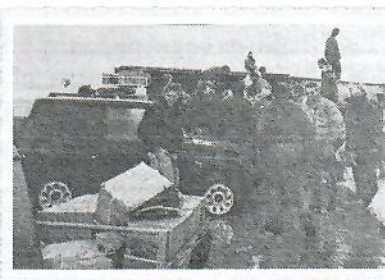
Tjerk Ridder met zijn 'pelgrims-ezel' Lodewijk

Terug in de tijd

8 maart 1990 – Nr. 223

Containerinhoud prooi voor jutters

De stevige noordwestenwind zorgde vorige week woensdag voor een soort braderie met gratis artikelen op het strand tussen paal 4 en paal 8. Er spoelden namelijk zes containers met allerlei spulletjes aan, die van het Chinese schip Ming Glory waren afgeslagen. Het leverde een file aan 4WD's op, vaak met aanhanger, die volgestouwd huiswaarts reden. De buit bestond uit huishoudelijke spullen, speelgoedartikelen, damesschoenen, korte broeken, overhemden en schorten. Lang niet alles werd bij de strandvonderij aangegeven, merkte groepscommandant Auke Hoogstra van de Terschellinger Rijkspolitie. "Jutten, oftewel bergen, is legaal, en het vervolg hoort dat ook te zijn", stelde hij. Een week later ontving de strandvonder van Terschelling, burgemeester Van Beukering

echter het bericht dat de eigenaar van de goederen geen actie zal ondernemen om weer in het bezit van de overboord geslagen lading te komen. Goed nieuws dus voor de jutters!

Schade Friesland valt mee

Duikers van duikteam Ecuador hebben vorige week geconstateerd dat de schade aan de veerboot Friesland meevalt. Het op de strekdam gestrande schip liep onder de waterlijn enkele lichte deuken en verschade op.

Groencontainers

Op Terschelling is inmiddels het groencontainerproject gestart. Vorige, deze en volgende week werden en worden de groente-, fruit- en tuinafvalcontainers afgeleverd bij de vele woon- en zomerhuizen op het eiland, waarna vanaf 19 maart a.s. met ophalen wordt begonnen.

Schoolkaarten ingenomen

Op maandag 5 maart heeft personeel aan boord van de Friesland een achttal schoolkaarten ingenomen. Deze kaarten waren van scholieren die zich tijdens de reis van Terschelling naar Harlingen meenden te moeten misdragen. Het lukte de jongeren om in de bovensalon binnen korte tijd een vreselijke rommel te maken. Het was de afgelopen weken vaker gebeurd, en op waarschuwingen werd niet gereageerd. De ouders van deze acht scholieren zijn inmiddels schriftelijk ingelicht, zo meldt de directie van Rederij Doeksen.

Geslaagde toneelavond

Er was niks te veel gezegd over het blijspel 'Ik wil Mjoesof spreken', dat afgelopen zaterdag voor het voetlicht werd gebracht. Er werd inderdaad veel gelachen in een vrijwel uitverkochte Stoek, en de elf spelers van toneelgroep Hoorn wisten met hun spel het publiek dermate te boeien dat het half twaalf was voor men er erg in had. Goed toneel, veel lachen, een verloting, koffie met vulkoek en dansen na: het was weer een ouderwets gezellige toneelavond.